

Eva de Klerk is er in elk geval lekker duidelijk over: "Creatieve industrie gaat niet over kunstenaars. Dat gaat over economie, en niet over de inhoudelijke kant van kunst. Ik zou graag zien dat er een andere invulling zou komen van dat begrip: creatieve industrie zou meer over de inhoud moeten gaan, en minder over geld." De Klerk is Cultuurverkenner voor Noord, en ze is bovendien de aanstichter van de Kunststad: de bijenkorf van creatieve ondernemers in de hal. Deze creatieven: fotografen, ontwerpers, architecten, knutselaars enzovoorts, kregen na inschrijving een casco ruimte die ze zelf moesten invullen. Zelf muren bouwen, zelf (duurzame) vloerverwarming aanleggen, zelf zorgen voor ramen en zelf de boel brandveilig maken. Al met al een flinke investering, met daarbovenop een betaalbare huur. Want het is huur, en dus geen eigendom. De gegarandeerde looptijd van het project is 25 jaar.

Het eindresultaat is nagenoeg klaar en het ziet er spectaculair uit: een stad, eigenlijk meer een dorp, in een enorme hal, met links en rechts en voor en achter allerlei grote bouwprojecten, schepen en bootjes, containers en geknutsel. Nu al is het een toeristische trekpleister. Eva de Klerk vertelt over het plan: "Door kunstenaars zelf te laten bouwen en de boel te laten onderhouden, zijn ze meer verantwoordelijk voor die plek." Met andere woorden: als het aan Eva de Klerk ligt dan regelen de gebruikers van de Kunststad alles zo veel mogelijk zelf. "Als je hier echt een experimentele plek wil dan moet je ook echt de ruimte geven aan de gebruikers. Want als je van bovenaf dingen gaat opleggen dan betekent dat de dood voor creativiteit." Haar conclusie: de Stichting Kinetisch Noord zou zichzelf op den duur moeten opheffen. Eva de Klerk: "Formeel is het een rare constructie. Omdat we subsidie kregen moest er ook een rechtsvorm komen om alles te kunnen betalen. Maar nu is dat allemaal niet meer nodig en zouden de kunstenaars het onderling zelf moeten gaan regelen. Idealisme, maar wel van het soort dat volgens haar samenvalt met een bloeiende praktijk. "Dat zagen we eerder al bij broedplaatsen als het Vrieshuis. Waarom zijn dat soort plekken vaak succesvol? Omdat ze hun eigen verantwoordelijkheid hadden en namen. En dan gebeuren er dingen die echt spannend zijn en die dus echt bijdragen aan het culturele klimaat. Als je creatieve mensen in de stad wil houden, dan zul je ze de ruimte moeten geven, anders kan van een mentaliteitsverandering op cultureel gebied geen sprake zijn."

En dat idee ligt onder vuur, nu ook een commerciële partij als Mediawharf zich met het terrein bemoeit. "Wij zitten hier nu voor 25 jaar, maar in de wereld van het vastgoed is dat korte termijn. Over 25 jaar zijn de kunstenaars hier weg en kunnen er hier wel woontorens gebouwd worden. En die evenementenhal, daarvan is nu al duidelijk dat de markt voor zoiets aan het teruglopen is" De situatie die ze nu ziet ontstaan is dat steeds meer van bovenaf geregeld wordt en dat in plaats van voor het experiment en de inhoud voor geld en regels gekozen wordt: "en dat is een gemiste kans waiting to happen".